

Nd.

869. Tillaga

til þingsályktunar um sjávarútvegsmál.

Flm.: Jóhann Þ. Jósefsson, Ólafur Thors, Jón A. Jónsson, Jón Ólafsson,
Pétur Halldórsson, Guðbr. Ísberg.

Neðri deild Alþingis ályktar að skora á ríkisstjórnina:

1. að rannsaka og safna skýrslum um fjárhagsástæður og afkomuhorfur sjávarútvegsmanna um land allt.
2. að undirbúa tillögur til úrlausnar á vandamálum útvegsmanna, einkum um ráðstafanir af hálfu hins opinbera til að firra þá vandræðum vegna yfirstandandi krepputíma.
3. að athuga leiðir til þess að treysta betur en nú er sameiginlega hagsmunum vinnuþiggjenda og vinnuveitenda, þeirra, er vinna að sjávarútveginum, bæði á sjó og landi, og gera tillögur til að draga úr fjárhagsáhættu útvegsins.

4. að rannsaka skilyrði fyrir bættum og fjölbreyttari verkunaraðferðum.
5. að gera tillögur um framkvæmdir til aukins markaðar fyrir fisk, fiski-afurðir og aðrar innlendar framleiðsluvörur.
6. að undirbúa rekstrarlánsstofnun fyrir bátaútlveg landsmanna.

Að því er snertir rannsókn á hag stórútgerðarinnar, þá sé leitað samvinnu við nefnd þá, er af bæjarstjórn Reykjavíkur hefir verið falið að rannsaka hag og afkomu togaraútgerðarinnar. Til þess er ætlazt, að svo sé hagað framkvæmdum þeim, er að ofan getur, að ríkisstjórnin geti lagt tillögur um þessi mál fyrir næsta Alþingi.

Greinargerð.

Með frv. þeim um Kreppulánasjóð og aðrar ráðstafanir vegna fjárkreppunnar, sem þingið hefir á þrjónunum, er mikið að því gert að hjálpa þeim, er landbúnað stunda, yfir þá erfiðleika, sem nú steðja að atvinnu þeirra.

Flm. þeirrar þáttill., er hér liggur fyrir, telja rétt og skylt, að þing og stjórn rétti hluta landbúnaðarins svo sem verða má og með öllu því móti, sem skynsamlegt getur talizt og til frambúðar.

Hinsvegar verður ekki hjá því komizt, að aðrir atvinnuvegir landsmanna taki á sig allmiklar byrðar af þeim ráðstöfunum, er að ofan greinir, en sjávarútvegurinn er, eins og kunnugt er, sú atvinnugrein hér á landi, sem búskapur ríkisins er að mestu leyti grundvallaður á.

Því hefir nú verið hreyft hér á þingi i vetur að láta þær aðgerðir, sem fyrirhugaðar eru til hjálpar landbúnaðinum, einnig ná til útvegsmanna, að minnsta kosti hinna smærri. Því hefir jafnharðan verið andmælt með þeim rökstuðningi, að ekki lægju fyrir hendi neinar skýrslur um efnahag og ástand útvegsmanna.

Þegar af þessari ástæðu er því rétt að láta rannsókn, slíka sem um ræðir i þessari tillögu, fram fara.

En meðfram liggja önnur og öllu veigameiri rök til þess, að einmitt nú sé hafizt handa og athugað, hvornig ástand sjávarútvegsins er i raun og veru, og með hvaða móti honum verður veittur stuðningur til að standast erfiðleika þá, er að honum steðja nú. Þessi rök eru þau, að frá sjávarútveginum verða þær auknu tekjur að mestu að koma, sem ríkissjóður þarfnast til þess að standa undir nýjum útgjöldum vegna kreppu landbúnaðarins.

Oss flutningsmönnum dylst það eigi, að hér er um yfirgripsmikla rannsókn að ræða og mikið starf að öðru leyti. En vér teljum svo mikið i húfi, þar sem framtíð sjávarútvegsins er, að hvorki megi horfa i kostnað né fyrirhöfn til að rétta hag þeirra manna, sem að honum standa, eftir því, sem við verður komið.

Vér teljum þess eigi þörf að fara hér út i einstök atriði, en teljum, að athugun og aðstoð sú, sem hér er farið fram á að undirbúa af hálfu hins opinbera til handa sjávarútveginum, þurfi að ná til allra greina hans, eða með öðrum orðum bæði til hins stærri og hins smærri útvegs. Vitanlegt er það, að bæjarstjórn Reykjavíkur hefir þegar gert ráðstafanir til að rannsaka afkomu

togaraflotans, og teljum vér heppilegt, að leitað sé samvinnu við nefnd Reykjavíkurbæjar að því er snertir þau málefni, er togarútgerðina snerta sérstaklega.